qui fidē habꝫ: ex fide viuit. Nā fides sine
opibꝫ mortua ē. nec potest dare vitā quaꝫ
minime ipa habuerit. Ideo ꝓpheta cū di
xisset. Spūs añ faciē nostrā xp̄s dn̄s nō
ꝯtentus fuit seq̄ ꝛ dicere. in vmbra ei⁹ su-
mus. ſꝫ in vmbra (inq̄t) ei⁹ viuim⁹ inť gen
tes. Et tu ergo vide vt viuas exēplo pro-
phete in vmbra ei⁹. vt qn̄qꝫ ꝛ regnes ī lu-
mine ei⁹. Nec enī tm̄ vmbrā habet. habꝫ
ꝛ lucē. Ipe ꝑ carnē vmbra est fidei. ipe in
telligētie lumē ꝑ spūm. Et caro est enim ꝛ
spūs. Caro in carne manētibꝫ. spūs ante
faciē nostrā. i. in futuro. si tm̄ que retro sūt
obliuiscētes. ad ea que añ sunt nosmetip-
sos extendim⁹. quo ꝑueniētes expiamur
de verbo qđ dixit. Caro nō ꝓdest quicq̄ꝫ.
spūs est q̄ viuificat. Nec ignoro ꝙ in car
ne adhuc manēs q̄s dixerit. Et si cogno-
uim⁹ christū ſm carnē. ſꝫ nūc iā nō noui-
mus. At h̄ ille. Nos ṽo q̄ nondū in para
disum: nōdū ad tertiū celū rapi meruim⁹
xp̄i interim carne pascamur. mysteria ve-
neremur: exēpla sectemur. fidē seruemus.
P ꝛ viuim⁹ ꝑfecto in vmbra. In vmbra ei⁹
quē desiderauerā sedi. Fortassis felicius
aliq̄d ista exptā se gloriať in eo ꝙ se in vm
bra dicit nō in ꝓpheta viuere. sed sedisse
Sedere enī quiescere est. Pl⁹ est aūt qui-
escere in vmbra q̄ꝫ viuere. sicut viuere pl⁹
est q̄ꝫ tantūmodo esse in ea. Igiť qđ est cō
mune multoꝝ ꝓpheta assumēs sibi: ī vm
bra eius viuim⁹ (inq̄t) spōsa ṽo habens p̄
rogatiuā etiā ꝙ sub ea singulariter sederit
gloriať. Nō enī vt ille pluraliter viuimus
dixit. ita ꝛ hic sedim⁹. sed singulariter sedi
vt agnoscas p̄rogatiuā. Ubi itaqꝫ nos cū
labore viuim⁹ q̄ ꝯscij peccatoꝝ sub timo-
re seruim⁹. ibi hec deuota ꝛ amās suauiť
requiescit. ¶ Deniqꝫ timor penā hꝫ. amor
suauitatē. Uñ ait. ꝛ fruct⁹ ei⁹ dulcis gut-
turi meo. gustū ꝯtēplationis significans
quē obtinuerat ꝑ amorē suauiter subleua-
ta. At istud in vmbra. qꝛ ꝑ speculū ꝛ ī eni
gmate. Erit cū declinauerint vmbre cre-
scente lumine. imo penit⁹ disparuerint. et
subintrabit sic ꝑspicua ita ꝛ ꝑpetua visio
eritqꝫ nō modo suauitas gutturi. ſꝫ ꝛ sati-
etas ventri: sine fastidio tamē. Sub vm-
bra ei⁹ quē desiderauerā sedi. ꝛ fruct⁹ eius
dulcis gutturi meo. Nos quoqꝫ vbi spō-
sa pausat: pausem⁹ pariť: đ sumpto gustu
patrēfamilias glorificātes. q̄ nos ad ta-
les epulas inuitauit spōsum eccľie Ihm
christū dn̄m nostrū. q̄ est suꝑ om̄ia deus
bn̄dictus in secula Amen.

Sermo. xlix.

Introduxit me Q
rex in cellā vinariā. ordinauit in
me charitatē. Ut quidē ꝓpositi
capituli videť sanare littera. habito ꝑ vo
tis dulci admodū familiariqꝫ colloq̄o cū
dilecto. illo abeūte spōsa regrediť ad ado-
lescentulas. Aspectu itaqꝫ ipi⁹ affatuqꝫ re
fecta atqꝫ accēsa quatin⁹ ebrie similis ap-
pareret. Et quasi illis stupētibꝫ nouitatē
ꝛ querētibꝫ causam: rn̄dit mirū mīme esse
si vino estuaret q̄ in cellā vinariā introissꝫ
Et ſm lr̄am ita. Scđm spūm quoqꝫ nō
negat ebriā. ſꝫ amore ñ vino. nisi ꝙ amor
vinū est. Introduxit me rex in cellā vina-
riam. Qn̄ p̄sens est spōsus. ꝛ spōsa ad ipꝫ
sermonē dirigit. tūc spōsus diciť aut dile
ct⁹. aut quē diligit aīma mea. inquit. Lo
quens ṽo de ipo adolescentulis regē no-
minat. Ut q̄d h̄: ꝓpterea credo. qꝛ ꝛ spō-
se amanti atqꝫ dilecte ꝯueniat vti familia-
rius (qđ a se est) amoris noībꝫ ꝛ adolescen
tulis tāq̄ꝫ disciplina indigētibꝫ op⁹ sit re-
uerendo p̄mi vocabulo maiestatis. Intro
duxit me rex in cellā vinariā. Quenā ista
sit cella vinaria p̄tereo dicere. qꝛ dixisse me
recolo. Tamē si ad eccľiam referať sermo
cū repleti spūsancto discipuli musto ebrij
a populo putarenť. tūc tāq̄ꝫ amic⁹ sponsi
ꝓ spōsa stans Petr⁹ in medio eoꝝ. non (in
quit) sicut vos estimatis hi ebrij sunt. At- R
tende interim ꝙ nō om̄ino ebrios. ſꝫ ebri
os sicut ab illis estimati sunt denegauit.
Erāt enī ebrij. ſꝫ spūsancto. nō musto. Et
quasi testificarenť ad plebē reuera in cellā
se fuisse vinariā introductos. rursum Pe
trus ꝓ om̄ibꝫ. Sꝫ hoc est (ait) qđ dictum
est ꝑ ꝓpham Iohel. Et erit in nouissimis
diebꝫ. dicit dn̄s. effundaꝫ de spū meo suꝑ
omnē carnē. ꝛ ꝓphetabūt filij vestri ꝛ filie
Iuuenes vestri visiones videbūt. ꝛ senes
vestri somnia somniabūt. An nō tibi cel-
la videť fuisse vinaria illa dom⁹ in q̄ erant
discipuli pariter cōgregati. cū fact⁹ est re-
pente de celo son⁹ tanq̄ꝫ aduenīetis spūs
vehemētis. ꝛ repleuit totā domū vbi erāt
sedentes. adimpleuitqꝫ ꝓphetiā Iohel:
ꝛ nōne vnusquisqꝫ illoꝝ exiens. inebriat⁹

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0152
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt